

Znamka v spomin koncentracijskih taborišč

A black and white photograph of a group of thirteen people, likely a family, posed in three rows. The front row has four people seated, the middle row has five people standing, and the back row has four people standing. They are dressed in formal or semi-formal attire typical of the mid-20th century.

V Zahodni Nemčiji so izdali znanjko, ki ima namen zbrati določena sredstva za zgraditev spomenika v koncentracijskih taboriščih. Znanjka ima nominalno 20+80 Pfennigov, prikazuje pa spomenik ob vsake znanjke šlo v sklad za zgraditev spomenika. Znanjka je karminske barve, na vinjetti je prikazana maketa spomenika v Burgwaldu, Ravensbrücku, Sachsenhausen.

Ista pošta uprav je izdala že tradicionalni znanjki za veseljeje v Leipzigu: prva znanjka 19 Pfennigov prikazuje kartezijske čipke iz Plauen, druga za 20 Pfennigov pa jadrnico.

Tudi Zahodna Nemčija je izdala v zadnjem času precej znanjke. Poleg 19 Pfennigov prikazuje 90 Pfennigov, ki so podobne italijanskim, je iz-

dala znanjko za 10 Pfennigov priložnosti 77. nemškega kraljskega kongresa v Koelnu. Znanjka za 20 Pfennigov je polistična razpisna za poselitve v Ravensenu.

Pošta uprav v zahodnem Berlinu je izdala znanjko za 20 Pfennigov ob smrti skladatelja Paula Linckea. Znanjka za 20 Pfennigov prikazuje industrijsko razstvo v Berlinu.

Nordijske države so izdale znanjke imenovane skandinavsko znanjko na letoja na vsebino, ki prikazuje pet labodov v poletu; motiv je povsem po pesnitvi Hansa Svanerenga Sedorfa Pedersena (1859-1928) fra Nordens Labøder. Svedska pošta je izdala 10 Pfennigov, ki so v bakrotisku. Vrednoto znanjke je 10 Pfennigov, ki so podobni italijanskim, je iz-

«GALEB» ŽE TRETJE LETO MED SLOVENSKO MLADINO

DINSKEGA LISTA

E LE TO

LADINO

ebin-
vega

hitala naprej po ulici. Črno-
plava v modrem dežnem
plascu: Jana. Neznaneč je
vzel kolo in se počasi odpe-
dal mimo njuj v nasprotno
smjer.

Karlo je pobledel in obstal.
Pogledal je prijatelja in se
v zadregi čimžiko nasmehnil:
»Si vzel dežnik?«
Prijatelj ga je pogledal; kaj
ne vidi, da ga je vzela?
»Veš, slabo je, če te dež
preseneti.«

Prijatelj ga je debelo gle-
dal. Ni razumel. Karlo je ne-
hoto zarzadil, segel v žep
in mu dal estopnici za kino:
»Mojo lahko prodaš.«

Prijatelju se je zadelo, da
je uganil; nagonsko je po-
gledal proti kraju, kjer sta
se še malo prej odavla po-
ljubljata, nekaj časa nemo o-
pazoval Karla.

»Misti!..?«

Karlo se je smehljat in ne-
hoti ponudil estopnici.
»Si jo spoznal?«

»Vzemil.«

Skominl je z rameni in
vzel. Nato je pogledal vzdolž
ulice, zmajal z glavo in se
zakrohotal.

Karlo je šel za Jano. Do-
hiti! bi jo lahko, ko je bila
že blizu doma. Ni hotel, sle-
dil ji je v primerni razdalji, ji
hitro je stopala po temni,
pazni ulici, ni se ozrla. Ko
je prišla do doma, odprla
velika črna vrata in ingnitala
v veži, je obstal. Vrata so se
počasi zaprla. Ni čakal dolgo,
da je v drugem nad-
stropju zagorela luč.

»Pravzaprav ni niti tako le-
pota. In potem — ko bi bila

danje stanovske organizacije, ga je sprejel pod svojo streho.

V letošnjem šolskem letu se nam je »Galeb« tudi predstavil v novi zunanji opremi. V kritiki, ki je svoj čas izšla v kopirski reviji »Boris« je pisalo, da se ne more niti ene slovenske mladinske revija ponasati s tako lepo naslovno stranjo. Mislim, da je bilo mnenje kritike pravilno. Toda ljudje imamo radi spremembo in zlasti mladina se ob njej razveseli. »Naš rod« v Sloveniji je svoj čas vsak mesec izšel z novo naslovno stranjo, nad katero so se otroci vselej znova vzradostili. Sedanja »Galebova« zunanost je malce izgubila v svojem liričnem nadahnanju, morda tudi v svoji simboliki in slikarju dr. Robertu Hlavatyju se ni tako izrežito posrečila kot prikritak. Zlasti barvi morja in neba se nekoliko preveč bijeta med seboj in tako izgubi celota na tistem toplotnem učinku. Ostale je galeb, ta pravljinski pišč, simbol morja in obale, po katerem je revija dobila svoje ime.

«Zakaj?» in «Lastovkam». To je vsekakor dobra zamisel, ker naša tržaška mladina Anice Cernejeve ne pozna, ali pa je vsaj ne pozna dovolj. In vsaka njena pesem govori srcu in sama poišče pot v otroško srce. Otrokom bo najbrž všeč tudi pesem nagajivca Vere Albrehtove «V znamenje». Mehka in hvalazniti polna čustva jim bo budila pesmika Danila Gorinška: «Mati žanje». Izmed domačih pesniških ustvarjalcev je tokrat samo prispevek Fr. Skalarja: «V gozdu», ki ga je ljubko ilustriral Sonja Budalova. Posebnost zase je stran «Za male učenjake» — Ivanček gre v šolo, ki jo je sestavil Milan in ilustriral R. Hlavaty. To bo nekaj za mlade glasilce! Zeleni so tudi taki prispevki kot «Stonogac», ki ga je napisal Gobjko ter ilustriral Budalova. Skoda je le, da je preprosto tako tesno odmerjen, toda da se le malo razgleda po

straneh, vidiš, da bo tudi z
te treba prej ali slej naj
ustrezno rešitev.

Mladina mnogo koristnega
izve v Drobnihi zanimivosti
in mnogo lepega je tudi s
prispevala s svojimi dopisi. I
tudi tu je želeli čimbolj
pestrost predvsem v izboru
šol. Seveda bi to bilo nesme
selno zahtevati že v prvi št
vilki, ko se pouk šele dobro
prične. Gokjove Ugankе p
križanka in rebusi bodo me
otroki zopet predmet razpra
ljanja, dokler se ne doseže
pravilna rešitev.

«Galeb» najbolj potrebu
zvestih in delavnih rok
rok, ki jih ne bi zadrževali
kakršnakoli druga stiska. Vs
bina p-ve številke v celoti p
poveduje, da jih je našel. In
je pravzaprav najbolj razves
ljivo dejstvo. Vse ostalo prid
Krog bralcev in krog sod
lavec se prav gotovo «Gale
bus ne bo nikoli izneveril.

MARA SAMSAR

vlada je zaradi
znamko, ki izraža »zavzelo av-
gentinskih otrok narodno sv-
ta«, kot stoji zapisano na
znamki. Na drugi strani pa iz-
daljati narodove slike, da ver-
gale delle rovine, na kateri je
viden deček z dvignjeno ro-
Nominala je 1 pesos. Na
nimo, da je Italija izdala
znamko s celotno sliko te pred-
leti ob priložnosti pa izdala
svečanosti. Posarje
svoje zadnje znamenje, preden
bo 1. januarja 1947. prenehalo
stajati. Ta državica nam
vrednosti in povolnih let
dalj celo vrsto lep izde-
lanih znank, in seveda je
ustvarila tudi številne ljub-
telje te znamk po vsem sv-
tu. Lepo izdelane so glas-
vsakoletne znamke za r-
pomoč, ki prikazujejo
znanih mojstrov. Letosnje
znamke prikazujejo slike ro-
ljudica (»Ferronerie«), knji-
Elena I., Rembrandt (»Pi-
skia«), in Joachima von Flo-
risa (»Družina van Beron«).
Slike se nahajajo v Louvru v
Parizu, v muzeju v Berlinu
in v muzeju »Wuyts van Beron-
pen« v Liegeju. Tudi Nizozem-
ska izdaja vsako leto serijo
znank v korist otroške pri-
či in tudi te znanke pri-
kujejo – vsaj v zadnjih
letih – vsaj vseh mojstrov.

Z OBČNEGA ZBORA

Kluba zamejskih študentov

Klub združuje tržaške, goriške in koroške visokošolce, ki študirajo v Ljubljani.

V sredo sta se precej časa sprehajala po mestu. Govorila sta o vsem mogočem največje o študiju, o izložbah, o modi v Ljubljani in Trstu, o filmih. Z nobeno besedo se nista dotaknila tistega večera.

V petek sta imela predavanje popoldne. Pod večer, po predavanju, sta šla v Tirol. Vprašal jo je, če se lahko naslednjega dne kje snidata. Poljubila ga je na lice in mu rekla, da ne pe, če bo imela čas. Ampak v nedeljo popoldne naj ga počaka doma:

Takrat je opazil, da je začel
klopotati: »Prekleta!
Se enkrat je pogledal na
razsvetlelo okna v druge
nadstropju in se nasmehnil:
»Jutri bo spet nedelja. —
In deževalo bo menda tudi
Srejsko vreme.»

Skomignil je z rameni in
odšel. V kino. Skoda zamud
in film. Ameriški Metro-
Goldwyn-Mayer. Tak kot jih
redko predvajajo v Ljubljani.
Deževalo je, a deževalo, kot
vedno vedno. Lena v Ulici so
bile skoraj prazne. Tu pa ta
debel, nekakšen asfaltir, tla
prekleta! »Kajni! Prekleta, bu-

organizacij, »Galebas pa so bo-
trovalne populoma drugačne
in zanj niti najmanj ugodne
okoliščine. Ostra ideološka di-
ferenciacija je še do preu
kritičnih ostankev iz prejšnjega
stvo v tri stanovske organi-
zacije. Če bi do korenin pre-
strelili to edino dejstvo, bi spo-
znali, da je iz jez izviral vsi
tve tistom kar je »Galebas«
nagostov razvojem njegovi
rasti tako ozko. Zda, ali nejo
premosteni. V letošnjem go-
dinskem letu »Galebas več ne so-
činja pri prvih stanovanjih,
temveč je našel svoj edini
pravi dom. Sindikat slovenskih
delavcev, združuje tri sek-

nem letniku marsijaka novega. Predvsem barvne ilustracije, ki delujejo silno učinkovito in poljudneje ter že same po sebi približujejo mladim bralcem vsebino. Odpadla je gusarska zgodba Vladka Kogojca »Kapitan Peter«, v ilustraciji Sama Pahorja. Snov se je nekako preveč odmaknila in vezo nazaj je še odraslemu težko najti, kaj šele otroku. Sedanji uredniški odbor je to upošteval in je zgodbo nezaključeno opustil, to brez vsake večje škode. Saj se nekako isto dogaja tudi s povestjo Jožice K. Martelanc.

Kluba zamejske

Klub združuje tržaške visokošolce, ki študirajo v Ljubljani. Njegovo življenje se je pričelo že leta 1948 – so se po rabli otroški bolezni utrdilo pred dvema letoma. Od takrat dalje deluje dru-

ške, goriške in koroške
študirajo v Ljubljani

[illegible]

Zopet se je obetal dež: ne-
bo je bilo že od jutra oblač-
no. In mrazilo je tudi. V
Kamniških Alpah je že prejš-
njega dne zapadel sneg. Da
bi si ogrel roke, je kupil
kostanjev. Pogledal je na
uro: četrta na osem. Pohiteti
mora. Do prijatelja ima še
skoro četrta uro, četrta nazaj
in potem, če ga mora še
kaj počakati — no, rajno
prav bosta prišla. Pospešil
se korak. Votlo se odmeva.

ljubežnega svetnika. Če tako oboje
bili dobili otroci res v celoti,
v kolikor celote že sama nad-
ljevaja ne razbijajo in prav
zaradi Volkeja je največja škoda,
da »Galeb« ni mogel že
prej iz svojih težav. Konec
konec so najboljši kritiki le
otroci sami in ti so zgodba o
Volcku kar požirali in jim je
ni bilo nikoli dovolj. V resnici
ni svet Volčkovej doživeti je
umela Martelančeva spretno
vpeljevali pravičljivi svet zakletih
zgodov in njih razveljaviti. In

To, hko rečem, še mlado društvo, iz katerega vrst je že izšlo v teh zadnjih letih nekaj novih doktorjev, je imelo prejšnjo nedeljo svoj letosnji redni občni zbor.

Po otvoritvenih formalnostih je občni zbor proučil denar do sedanjega odbora. Predsednica Mara Novak je moralala ugotoviti, da ni vse tako uspešno, kot so si vsi želeli, in da odbor ni izkoristil vseh možnosti, ki so mu bile na razpolago.

Genaralno društvo ni doseglo

IMPE
TRST. ULICA C. BA
Tel. 44-208 - Telegr.
U V A Z A :

EXPORT

ATTISTI STEV. 23-I NAD.
IMPEXPORT - TRIESTE

IZVAZA: *Alago*

IMPEXPORT

TRST, ULICA C. BATUŠTI STEV. 23-1 NAD
Tel. 44.208 - Teleg. IMPEXPORT - TRIESTE

U V A Z A: Vsakovrstni les, drva za kurjavo, gradbeni material

I Z V A Z A: tekstil, kolonialno blago in raznovrstne stroje

SPECIALIZIRANO PODJETJE ZA VSAKOVRSNE KOMPENZACIJE

Ribarič Ivan

IMPORT ♦ EXPORT

VSEH VRST LESA IN TRDIH GORI

TRST - ULICA F. CRISPI 14 - TEL. 93-50
ULICA DELLE MILIZIE 19 - TEL. 96-51

TRST - Ul. Moreri 7
Telefon št. 28 373

TOVORNI PREVOZI

„Oglasov ne plačuje trgovec, ki oglase naroča
in tudi ne kupec, ki pri tem trgovcu kupuje.
V resnici plača oglase konkurent, ki sam ne
olašča.“
Herbert Casson

Ko je, ki jih je srečal; ob tem času so ulice izven centra že samote.

Ko je tako hodil je nekje opazil dobrih dvajset korakov pred sabo fant in dekle, ki sta se pogovarjala: Cn se je naslajnal na kolo, a ona je stala na robu pločnika z rokami globoko v žepih, doznajna plaša, modrega dežnega plašča. Srce mu je začelo hitreje biti: spoznal je Jano. Od predavanja je verjetno šla — a, ne, v soboto popoldne nima predavanja — no, od nekod je pač šla in srečala tegale znance, prijatelja ali kar ji pač je. — Hotel se ji je izogniti: in je šel na drugo stran ulice. Nekki občutek neprijetnosti je vstal v njem.

Ko je prišel k prijatelju, je ta ravno risal.

«Daj, pusti zdaj, boš nam daljeval drugič, v kino greva.»

«Kam?»

«V Komuno.»

«Ne morem, risbo moram končati.»

«Boš jutri.»

«Jutri je nedelja, ne-de-lja.»

«Film kot jih redko vidiš?»

«Ljubljeni.»

«Ameriški?»

Dva prizora

nili lahko zaživi v otroški duši.
 Spet se srečamo kar v treh sestavkih z Vladkom Kogojem, ki bi utegnili biti naš najboljši zamejski fabulist. Že v prvih dveh letnikih bi bilo ito vše njegovega, ko bi zgodba o »Kapitanu Petru» ne zavzela toliko prostora. V sestavku »Krna» na pripovedni način podaja nastanek Krna in ostalih naših gorskih vnanov. pravičje o »Čudovitih fikcijsku» se njegova fantazija po mili volji razmakne in z magično silo potegne otroško fantazijo za seboj. Letos se v »Galeb» tudi prvič srečamo z Josipom Ribičičem. Prispeval je zgodbo »Dva svetova», v kateri odkriva pred otroškimi očmi bolečo socialno problematiko, ki je zlasti vidna v velikih mestih, kakršno je naše. Letos je imel Jozo Ribičič svojo sedemdesetletnico, svojo čas je mnogo delal za tržaško mladino in še vedno mnogo dela za slovensko mladino sploh. Zato bi bilo pravo in umestno, da ga »Galeb» svoje sedemdesetletnice čestovito Tržačkam prazno predstavi v eni izmed priložnih števil.
 Kot vidimo je »Galeb» to, kar ni posegel tudi v zakladnice pesniške pokojne Anice Čermelj, kar dve je ponatisnil —

Predsednikom in blagajnikom poročilo je sledila razrešnica starega in izvolitev novega in nadzornega odbora.

Predlagan in odobren je bil petčlanski odbor, predsednik štirje člani odbora in dva člana nadzornega odbora, katere so izvolili s tajnimi volitvami.

Medtem ko je volilna komisija opravljala svoje delo se je razvila živahna diskusija, v katero so posegli kot predstavniki raznih skupin. Govorilci so bili: Mehdi in tov. Kosmina za Slov. gosp. kult. zvezo, tov. Mehdi in tov. Kozlov za zvezo študentov, tov. Kozlov za univerzitetnega odbora ZSJ in drugi prisotni.

Sproženo je bilo vprašanje: društvenega prostora, v katerem bi se počutili končno do ZSJ, da ne bi sedeli v italijanskem društvu Paula Morgana.

Tov. Nedoh je opisal težavo stanovanjsko krizo, poudaril, da je odbor ZSJ, pripravil na petčlanski odbor, da se predlagajo naj bi se društvo zamejskih študentov kot tako včlanilo v ZSJ, ker bi na ta način, ko ne bi med nami nasplošnih gledališč, imeli skupno gledališče, uspešneje. Imeli bi tako priložnost uveljavljati v samem društvu tudi svoje skromne želje.

Do takrat bo Zveza študentov dolgočasje skusala dati na razpolago društvu prostor-

Riba
IMPORT

VSEH VRST LE

TRST / — ULICA F.
ULICA DELL

TRST - Ul. Moreri 7
Telefon št. 28 373

TOVORNI PR

*„Oglasov ne plačuje
in tudi ne kupec, ki
V resnici plača oglasa
oglaš.“*

rič Ivan
♦ EXPORT
SA IN TRDIH GORIV
CRISPI 14 — TEL. 93-502
E MILIZIE 19 — TEL. 96-510
OŽAR ARTEMIO
EVOZI
*v vse kraje,
tudi v
inozemstvo*
*trgovec, ki oglase naroča
pri tem trgovcu kupuje.
ise konkurent, ki sam ne*
Herbert Casson

